

Kāds diktators gribēja uzzināt, ko par viņu patiesībā domā tauta. Viņš pārgērbās par vienkāršu cilvēku un devās uz tuvējo rajonu to noskaidrot. Iegājis kafejnīcā viņš apsēdies pie tuvākā galdiņa vaicāja blakus sēdētājam, ko viņš domājot par tautas vadoni.

Vīrs paskatījies apkārt klusi atbildēja: - šeit es jums to nevaru godīgi pateikt.

Abi izgāja ārā no kafejnīcas, bet arī uz ielas vīrietis nejutās pietiekoši drošs, lai atklāti izteiktu savas domas. Tad abi iekāpa taksometrā, taksometra šoferis izskatījās pārāk aizdomīgs un vīrs arī baidījās atklāt patiesību. Braucot tie nonāca kādā nomaļā vietā. Izkāpuši no taksometra abi pagāja nostāk.

- Lūk, šeit jūs droši variet man pastāstīt, ko jūs īsti domājat par tautas vadoni.

Vīrs pieliecās pie diktatora auss un klusi sacīja: - man viņš patīk.

/Autors nezinašs/

***

Mums katram ir kādas vērtības un pārlicība. Ir viedoklis un redzējums. Bet vai nav tā, ka bieži mums to ir viegli pateikt par mazsvarīgo, bet līdzko tiek skarti kādi svarīgi, nozīmīgi jautājumi, jo īpaši, ja tie saistās ar ticību, tā mēs paliekam ļoti piesardzīgi? Ko teikt un ko nē? Kā citi to uztvers? Cik brīvi es varu atklāt savu ticību un pārlicību?

Šodien mūs vairs nepārsteidz kārtējais paziņojums par kāda jaunatklāto reliģiju vai pārlicību. Atceros, deviņdesmito gadu laikā bija pat stilīgi, ja teici, ka esi kristietis. Tas bija atmodas laiks Latvijā, kad pēc padomju savienības krišanas cilvēki tiecās izdzīvot brīvību. Arī brīvību ticēt Dievam, lūgt Dievu un iet baznīcā. Kaut kādā brīdī šķita, ka tā pat ir modes, vai stila lieta. Lai arī daudzi to darīja pūļa iespaidā, daudzi arī atrada caur to Kristu. Šodien stilīgi ir piekrist kādai austrumu reliģijai, filozofijai, vai dzīves veidam. Šodien ir grūtāk pateikt otram, ka esi kristietis, grūtāk to atklāt, jo tiek vērtēts un uzlūkots savādāk, nekā tad, kad tas bija stilīgi.

Kā ir ar mani? Vai cilvēki man apkārt zina, ka esmu kristietis? Vai viņi redz caur mani spīdam Jēzu?

Tev nav jāiet un jābliež ar Bībelei pa galvu, lai parādītu savu ticību. Ej pie cilvēkiem ar Jēzu sirdī, mīli viņus, piedod viņiem, apžēlojies par viņiem un neslēp no viņiem to Gaismu, kurā dzīvo.

***

Tad nu ikvienu, kas Mani apliecinās cilvēku priekšā, to arī Es apliecināšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesīs. Bet, kas Mani aizliegš cilvēku priekšā, to Es arī izdzināšu aizliegšu Sava Tēva priekšā, kas ir debesīs.

/Mateja 10:32-33/

***

Jo, kas kaunas Manis un Manu vārdu dēļ, tā pašā dēļ kaunēsies Cilvēka Dēls, kad Viņš nāks Savā un Sava Tēva un svēto eņģeļu godībā.

/Lūkas 9:26/

***

Es esmu kristietis.

Es neesmu perfekts.

Es kļūdos.

Es varu salaist visu dēļi.

Bet Dieva žēlastība ir lielāka par manām kļūdām un grēkiem.

/Autors nezinašs/

YY

- Dēls zvina mātei no armijas: - Čau, mām. Kā iet ?

- Labi dēliņ, kā Tev ?

- Normāli, es pēc piecām dienām atbraukšu.

- Es ļoti priecājos, dēliņ.

- Mām, ar mani atbrauks viens draugs. Viņš var pie mums palikt pāris dienas ?

- Protams, lai paliek kaut mēnesi. Mums viņš netraucēs.

- Mām, viņš vienkārši pazaudēja abas kājas mīnas sprādziena laikā.

- Oj, dēliņ, nē. Viņš mums būs apgrūtinājums.

Pēc dienas mātei zvina no armijas: - Labdien, Jūsu dēls ir izdarījis pašnāvību. Viņš atstāja jums vēstuli, kurā rakstīts: -"Mām, es negribu būt apgrūtinājums Tev līdz mūža beigām, piedod." Mums ļoti žēl .

Katru rītu mēs izdarām izvēli.

Tu vari pamosties noskumis un bez prieka, bet vari pamosties ar pateicību Dievam par vēl vienu jaunu dienu. Iziet no istabas dziedot un dancojot. Nevajag būt drūmam. Jāsaņemas. Jāizdomā sev mērķi, jēga, sapņi.

– Piecelties agri.

– Uzzīmēt savas dzīves bildi.

– Dāvāt labestību, uzmundrinošus vārdus tiem, kuri blakus.

– Dzīvot gaišajā pusē, ar pluss zīmīti un kustēties uz priekšu.

Kustība uz priekšu ir kustība uz Mīlestību un tās audzēšana sevī un savā pasaulē.

Domāt labestīgi, runāt un klusēt no Mīlestības, apskaut.

Mīlestība ir mūsu dzīves mērķis. Atdzīvināt, palielināt un uzdāvināt šo Gaismu saviem mīļajiem.

«Aplīpināt» labā nozīmē, lai Gaisma iet tālāk.

Mīlestībai nav robežu un tā nekad «nepārstāj». Ir tikai jāatveras tai. Ar to pietiek, lai pieceltos agrāk.

Mīli!

/Anna Bogatova/

YY

Tā ir bijis vienmēr...

Ļoti bieži cilvēki lūgšanas izmanto kā līdzekli, lai kaut ko saņemtu, bet – ne atdotu. No daudziem tūkstošiem ļaužu atradīsies labi, ja viens, kurš patiesi interesējas par Dievu. Pat lielākajai daļai ticīgo nav šādas intereses. Protams, visi vēlas, lai Dievs viņiem palīdzētu. Tomēr retais domā par to, kā kalpot Viņam. Cilvēki spriež: "Es dzīvošu, kā gribu, un, ja nu pēkšņi radīsies kādas problēmas, lai Dievs nāk un atbrīvo mani no tām. Lai es atkal varētu darīt visu, kas man patīk. Lai Viņš izdara tā, ka mani neviens neapmānītu, lai es neslimotu, lai es būtu bagāts un lai visi mani ienaidnieki tiktu sodīti".

Daudzi dievbijīgi cilvēki tic, ka Dievs ir, taču dzīvo tā, it kā Viņa nebūtu. Citiem vārdiem sakot, cilvēki ir pazaudējuši saikni ar Viņu.

Dievs ir labākais no visām dzīvajām būtnēm. Tāpēc, dabiski, ka Viņš tiem ir līderis. Viņš ir priekšā it visā, pat domas ātrums nebūs pietiekams, lai Viņu panāktu. Viņš ir pāraks par cēloņiem un sekām, jo viņš ir visa esošā cēlonis. Viņa esībai nav nekāda cita iemesla, izņemot Viņu Pašu.

Vai var ar rokām aizsegt sauli? Dieva esība ir neierobežota. Viņu nevar ierobežot neviena no

relīģijām, Viņš nepieder nevienai no tautām. Gluži otrādi – visi pieder Viņam. Viņš dod patvērumu visām dzīvām būtnēm, Viņš apgādā visus un katru ar visu dzīvei nepieciešamo. Viņš pazīst katru dvēseli.

Dievs atbild mums atbilstoši mūsu uzticības pakāpei. Tāpēc nav runa par lūgumiem, ar kuriem mēs vēršamies pie Viņa, bet par mūsu vēlmi pietuvoties Viņam. Viņš nodrošina visus pat bez prasīšanas. Putni un zvēri nelūdza, bet viņiem ir viss, kas vajadzīgs dzīvei. Tāpēc Dievs nemīl, kad cilvēks uzstāj uz savām egoistiskajām vēlmēm.

Šajā Dieva pasaulē tāpat visa kā ir pietiekami, nepietiek tik viena – mīlestības pret Dievu. Bet tā mums pašiem ir jāiemācās.

Cilvēkam ir jāiemācās no citiem. Tas ir katra no mums pienākums, pretējā gadījumā mēs esam nevajadzīgi. Mums ir iespējas kļūt gudriem un iegūt unikālas zināšanas. Mūsu sirds var ietilpināt sevī to, ko prāts nespēj. Kamēr viens spriedelē par to, vai Dievs ir, otrs jau dzīvo pēc Viņa likumiem, bet trešais sarunājas ar Viņu aci pret aci. Tā ir bijis vienmēr. Mums katram ir izvēle.

/Aleksandrs Hakimovs/

YY

Februārī dzimšanas dienu svin:

3.02. - Līvija Burve

5.02. - Inese Vilcavecka

11.02. - Ilga Rozentāle

13.02. – Viktors Krivaručko

15.02. - Zanda Briķe

22.02. - Daiva Šterna

24.02. - Rasma Ziemele

24.02. - Ivars Roga

24.02. - Dzintars Liekņiņš

Dievs neieredz lielas lietas, kurās mīlestība nav motivējošais spēks, bet Viņš priecājas pat par vismazākajām lietām, kuras pamudinājusi mīlestība. /D.L.Moody/

zentasvara50@inbox.lv